

హాదం

- శ్రీసుధా

పెళ్లి అయిన తర్వాత - అప్పగింతల వేడుకలో తల్లితండ్రీ కన్నీరు మున్నీరయి తనని - భర్త, అత్త మామల చేతుల్లో పెడుతూంటే రాధకి కన్నీరు ఆగలేదు. దుఃఖం ముంచుకొచ్చి తల్లిగుండెల్లో తల దాచుకుంది. ఇరవై మూడేళ్లు పెంచి పెద్దచేసిన వ్యక్తిని ఓ కొత్త ఇంటికి కాదు - ఓ కొత్త లోకంలోకి శాశ్వత ప్రతినిధిగా పంపాలంటే ఎవరికైనా సరే పేగు పగుళ్లు వేస్తుందేమో?? కాలేజీకి వెడితే - బజారుకువెడితే తను తిరిగి ఇంటికి వచ్చేంటత వరకూ గుమ్మం దగ్గరే తచ్చాడే తల్లి, వీధి మొగవరకు పదిసార్లు తచ్చాడే తండ్రీ, ఆ రోజు ఆశ్చర్యంగా కన్పించారు. అనుకున్నవట్టలా కన్పించరని - ఆలోచనల్లోనే తల్లిదండ్రుల్ని, చెల్లాయివీ చూసుకోవల్సి వుంటుందనే నిజం రాధకు తెలిసొచ్చింది. దాంతో గుండె రాయిగా మారినట్టు అన్పించింది!!

"మీరు ఉత్తరం వ్రాస్తే చాలు - మీ అమ్మాయిని వెంటనే పంపిస్తాను... మీరు బెంగ పెట్టుకోవద్దు మామగారూ.." సూర్యం అన్నాడు.

లక్ష్మీ కూతురు రాధని దగ్గరగా తీసుకుని తల నిమిరింది.. వీపు రాసింది... తన పమిట కొంగుతో కన్నీళ్లు తుడుస్తూ "తప్ప ఏడవ కూడదు" అంటూవే, తను దుఃఖాన్ని అదిమి పెట్టుకుంటూ, కన్నీళ్లకు అడ్డుకట్ట వేసుకోబోతూ ఓడిపోయింది!!

"మీరు బాధ పడొద్దు" వియ్యపురాలు అంది.

"దాన్ని మీ చేతుల్లో పెడుతున్నాను. ఇక తల్లిని వేసు కాదు... మీరు... నాయనా దాన్ని ప్రేమగా చూసుకో. ..చాలు.." అంటూ ఇద్దరికీ చెప్పింది.

లక్ష్మీ

"మీ అమ్మాయి మెళ్లో మూడు ముళ్ళు వేసి కూడా తీసుకు పోతున్నానని కోపంతో - నన్ను తన కొంగుకు ముడి వేసుకోవద్దని చెప్తంది చాలు" అన్నాడు సూర్యం నవ్వుతూ.

రాధ వుట్టి పెరిగిన ఇంటి నుంచి - భర్త అనే సూర్యంతో గుమ్మం దాటి వెళ్లిపోయింది... లక్ష్మీ గుమ్మం దగ్గర ఆటోలు - ద్వుప్పకీ దూరంగా జరి గేటంత వరకూ చూసి - వెనక్కివచ్చింది. ఆమెకు తలవంచుకుని సోఫాలో దిగాలుగా కూర్చున్న భర్త రాజారావు కన్పించారు. దూరంగా సోఫాలో ఎర్రబడ్డ కళ్లతో, చేతులు కలుపుకుని వున్న చిన్నకూతురు

కనిపించింది. లక్ష్మీ పడగదిలోకి, వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.. తిరిగి హాల్లోకి వచ్చింది. కాసేపు అక్కడే వున్న చాప మీద కూలబడింది.

"అక్క మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తుంది అమ్మా?"

లక్ష్మీ మాట్లాడలేదు.. అయితే భర్త మొహంలోకి ఓ సారి చూసింది.

"బావ - అక్కని మనింటికి పంపుతాడా నాన్నా... లేకపోతే..."

"తప్ప.. అలా మాట్లాడకూడదు... బావ మంచి వాడమ్మా..." అని లక్ష్మీ భర్త మొహంలోకి చూడబోయి తల వంచుకుంది.

అయితే రాజారావు - భార్య మొహంలోకి చూశాడు...

ఆ తర్వాత చిన్న కూతురి వైపు - ఆపైన చుట్టూ వున్న నాలుగు గోడల వైపు చూడసాగాడు. బెంగవ దిన ఆయన మనసులో అవ్వడు, సప్త సముద్రాల ఆటుపోటుల ఉమ్మడిగా రేగుతున్నాయి.

"వచ్చే వెలలో సంక్రాంతి పండుగ వుంది... రాధక్క అవ్వడు వస్తుంది" అన్నాడు నెమ్మదిగా - రాజారావు.

సంక్రాంతి పండుగకు అల్లుణ్ణి, కూతుర్ని, వియ్యాలవారిని పిలవడానికి రాజారావు బయలుదేరాడు. ఆయనలో చిన్నపాటి సంతోషం వుంది. మరి కొంచెం ఆదుర్దా వుంది. తెలియని ఆవేదనా వుంది... ఆరవై రోజుల నాడు చూసిన కూతురు రాధ వదేపదే గుర్తుకు వస్తోంది. ఇరవై ఏళ్లు పైబడి - సుమారు ఎనిమిది వేల రోజులు కళ్ల ముందు తిరిగిన బిడ్డ - ఒక్కసారిగా కలలో మనిషిగా మారిపోయింది... రైలుకన్నా వేగంగా వెడుతూ మనసు కూతుర్ని దర్శిస్తున్నా - తృప్తి కలగడంలేదు.. కాయలు కాచిన కళ్లు వువ్వలుగా మారి వికసించాలని ఆరాట పడుతున్నాయి.

న్యూజెర్సీ కళాసమితి,
'ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రిక' సంయుక్తంగా నిర్వహించిన 97 కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ.

"నమస్కారం బావగారూ..."

రాజారావు వులిక్కిపడి వక్కకి చూశాడు. బావ మరిది రామం చేతులు కలిపాడు.

"నేను రామాన్ని... చాలా ఏళ్లయి చూసిన మూలంగా గుర్తు పట్టలేక పోయారేమో? నేనూ మిమ్మల్ని పోల్చుకోలేక పోయాను. మా అక్క, పిల్లలూ అంతా క్షేమమేనా? ఎంతవరకు ప్రయాణం" రామం గుక్క తిప్పుకోకుండా అడిగాడు.

"రాధనీ, అల్లుణ్ణి పండక్కి పిలవడానికి హైదరాబాద్ వెడుతున్నాను..."

"ఏమిటి... రాధకి పెళ్లి అయ్యిందా? ఎవ్వడు!"

"రెండు నెలలయ్యింది... వసుల హడావిడిలో మీ ఊరు వచ్చి మిమ్మల్ని పిలవలేక పోయాను. శుభలేఖ పంపాను. మీ అక్క, మీరందరూ వస్తారని ఎదురు చూసింది..."

రామం రాజారావు కళ్లలోకి చూస్తూ అన్నాడు.. "మాకయితే ఏ శుభలేఖా అందలేదు... బహుశా మేం పెళ్లికి ఎక్కడ వచ్చిపోతామోనని - అది కాస్తా మరో ఊరో, మరొకరి ఇంటికో వెళ్లి

వుంటుంది.."

"అయితే ఎక్కడో పొరపాటు జరిగి వుండాలి... క్షమించు"

"ఇందులో... కానీ ఏముంది బావగారూ... మీరే మమ్మల్ని క్షమించాలి... అందుకోసమే మేం ఇరవై ఐదేళ్లు ఎదురుచూసి, ఎదురుచూసి మనసులు రాయి చేసుకున్నాం... మీరు పరోక్షంగా మాకు మంచి శిక్షవేశారు.. కానీ... కట్టుకున్న భార్యను..." రామం అగిపోయాడు.

"ఇవ్వడు... ఇక్కడ ఆవన్నీ ఎందుకులే..."

రామం చిన్నగా నవ్వాడు.. ఆ బాధలో నిరాశ వుంది. నిస్వహ వుంది.

"గాయపడ్డ వాళ్లకు తప్ప గాయం చేసిన వాడికి నొప్పి ఎలా వుంటుందో తెలియదంటారు.

రాజారావు ఏం మాట్లాడలేదు.

"మీ భవిష్యత్తును, తల్లిదండ్రులతో మీ అనుబంధాన్ని కకావికలం చేసింది మా అక్కనీ మేం అని మీ అభిప్రాయం" ఇవన్నీ ఎందుకు రామం.

రామం నవ్వేసి అన్నాడు. "బహుశా వాళ్ల అమ్మలూ రాధ ప్రేమ వివాహం చేసుకుని వుండడు... అవునా బావగారు?"

"మీ అల్లుడు కట్టం తీసుకున్నాడా? లేక ఆదర్శవాదా పోనీలెండి... అతనెలాంటి వాడయినా దాన్ని ప్రేమగా చూసుకుంటే చాలు... అత్తగా రీని, మామగారినీ, మరదల్ని అవమానించే వాడు కాకపోతే చాలు.."

ఇంతలో రైలు ఖమ్మం స్టేషన్లో ఆగింది.

"నేను వెడుతున్నాను బావగారూ... మీకు గుర్తుంటే రాధకు నా ఆశీర్వాదాలు అందచేయండి... నా యద్రసు ఇదిగో- దీన్ని నా మేనకోడలుకు యివ్వండి. ఇవ్వడది స్వతంత్రురాలు కాబట్టి - తప్పకుండా వాకు ఉత్తరం వ్రాస్తుంది. నాకా నమ్మకం వుంది. అక్కని అడిగావని చెప్పండి." అంటూ రామం రైలు దిగాడు.

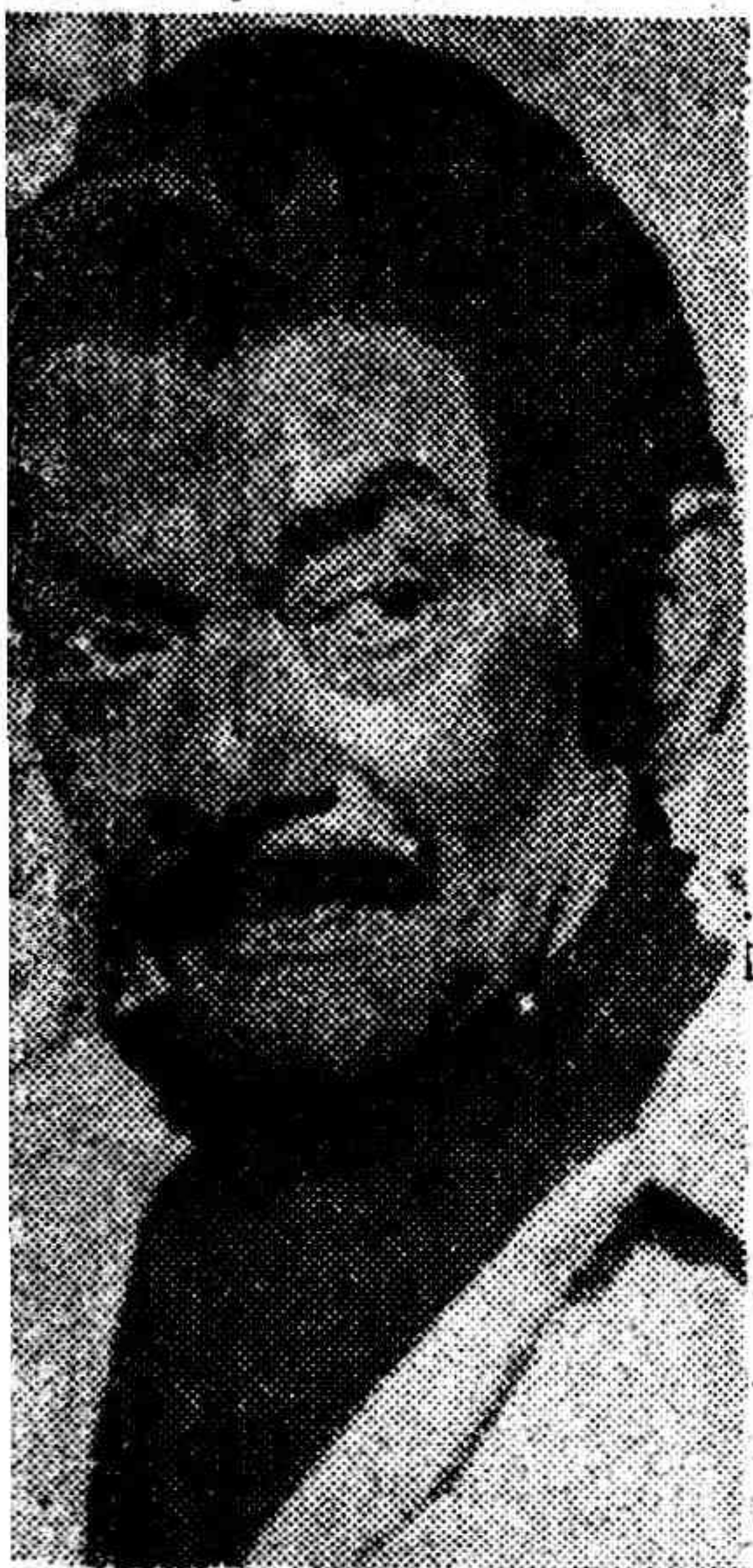
రాజారావు - రామం రైలు దిగినా తల వంచుకునే కూర్చున్నాడు, చాలా సేపు!!

సూర్యం గుమ్మంలోవే ఎదురువెళ్లి మామగారికి ఆహ్వానం పలికాడు. వియ్యంకుడు మర్యాదగా పలకరిస్తే, వియ్యంపురాలు గౌరవ సూచనగా నమస్కారం చేసింది. రాధ తండ్రి గొంతుకు గుర్తుపట్టి ఆప్యాయంగా వచ్చి ఆయన కాళ్లకు వమస్కరించి పక్కన కూర్చుంది. తల్లి, చెల్లెలు గురించి అడిగింది. రాజారావు ఒకటికీ పదిసార్లు కూతురి వైపు చూసి చూడనట్టు చూశాడు. ఆమె కళ్లలో వెల్లివెరిసే ఆనందాన్ని గుర్తించాలని ఆత్మతపడ్డాడు. తల మీద చేయివేసి నిమరాలనీ, చేయి వుచ్చుకుని దాన్ని గుండెలకు హత్తుకుంటే కూతురు తాలూకు స్వర్ణ ఆమె సుఖాదుఃఖాల వైవం చెబుతుందనీ కూడా ఆశపడ్డాడు.

"మిమ్మల్ని సంక్రాంతి పండగకు పిలవడానికి

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవారపత్రిక * 5-06-98

రాజనాల ఇకలేరు

దాదాపు 750 తెలుగు, తమిళ చిత్రాలలో ప్రతి నాయకునిగా నటించి విలన్ పాత్రకు భాష్యం చెప్పిన రాజనాల కాళేశ్వర రావు (కల్లయ్య) గురువారం సాయంత్రం చెన్నయ్ లోని ఒక ప్రైవేటు నర్సింగ్ హోమ్లో కన్ను మూశారు. 'ప్రతిజ్ఞ' చిత్రంలో కథానాయకుడిగా రంగప్రవేశం చేసిన రాజనాల కాంతారావుతో పలు జానపద చిత్రాలలో నటించారు. 'గురువును మించిన శిష్యుడు' లాంటి అనేక చిత్రాలలో ఆయన నటన నభూతో నభవిష్యత్. జానపద బ్రహ్మ బి. విఠలాచార్య చిత్రాలలో ఎన్.టి.రామా రావు, కాంతారావులకు ప్రతి నాయకుడిగా దీటుగా నటించి అశేషాంధ్ర సినీ

ప్రేక్షకుల మెచ్చ పొందిన రాజనాల విలక్షణ విలన్. రంగస్థల నటునిగా వెలుగు వెలుగుతూ సినీరంగంలో కాలుమోపి తన ఆధుత నటనా వైదుష్యంతో అతి కొద్ది కాలంలోనే అగ్రనిర్మాతలు నిర్మించిన చిత్రాలలో స్థానం సంపాదించిన రాజనాల జీవితంలో పేరు ప్రతిష్ఠలు తప్ప తనకంటూ అస్తిని ఏమీ మిగుల్చుకోలేక చరమాంకంలో కష్టాలు పడ్డారు. జానపద చిత్రాలలో కత్తి తిప్పతూ హీరోలతో తలపడే రాజనాల పలికే డైలాగులు కూడా కత్తిలాగానే వుండేవి. ఆయన డైలాగ్ మాడ్యులేషన్ గొప్పగా వుంటుంది. భౌతికంగా మన మధ్య లేకున్నా కదిలే బొమ్మల్లో మెదులుతూ చిరకాలం మన స్మృతిపథంలో నిలిచిపోతారు రాజనాల.

వచ్చాను. మీరందరూ నాలుగు రోజులు ముందు గానే మాతీరు రావాలి..." అన్నాడు వియ్యంకుడి వైపుచూసి.

"చాలా సంతోషం-కానీ మా అమ్మాయికి కూడా ఇదే పెళ్లయిన మొదటి సంవత్సరం... మాకు కుదరదు కదా... అబ్బాయి, కోడలు వస్తారు..."

అన్నడే సూర్యం బట్టలు వేసుకుని హాల్లోకి వచ్చాడు. "నాకు ఆఫీసు టైం అయ్యింది.. మీరూ నాన్నగారూ కాలక్షేపం చేయండి" అంటూ బయటకు వెళ్లిపోయాడు... రాజారావు స్నానం చేసి వియ్యంకుడితో కాసేపు మాట్లాడాడు. రాజారావు భోజనం అయిన తర్వాత రాధ గదిలోకి వెళ్లాడు. రాధ పన్ను వూర్తి చేసుకుని వచ్చింది.

"నేను ఈ రాత్రి బండికి వెడదామనుకుంటున్నాను. ఆతనొక వేళ పండగ నాటికి వస్తానంటే నువ్వు ఓ వారం ముందు రా... అమ్మా చెల్లాయి.. చెప్పమన్నారు."

రాధ తలవంచుకుని అంది, "పండక్కి మనింటికి రావడం నాకు వీలు కాకపోవచ్చు నాన్నా... ఆఫీసులో పనుల హడావిడి వుంది నాకూ, ఆయనకు కూడా." రాజారావు మొదట అశ్చర్యపోయాడు. ఆపైన బేలగా వచ్చి, "మొదటి పండక్కి వుట్టింటికి రావచ్చా... ఏం అత్యయ్య తిట్టిందా?" అనునయంగా అడిగాడు. రాధ కాదని తల ఊపింది.

"చెప్ప.. అతనేమన్నా అలిగాడా - స్కూటర్ యివ్వలేదని.."

"సూర్యం అలాంటివాడు కాదు..."

"మరి?"

"మనింట్లో అడుగుపెట్టిన ఆడదాన్ని - ఆ తర్వాత వుట్టింటి గడప తొక్కనీయకపోవడం జరిగింది కదా నాన్నా?"

"అదేమిటి?"

"నాన్నా... అమ్మకు వుట్టిల్లు కరువయ్యింది.. అది నీకూ తెలుసు... అమ్మకు దక్కని ఆనందం-ఆమె కడుపున వుట్టిన నాకెందుకు దక్కాలి?"

రాజారావు చిత్తరువే అయ్యాడు.

"నువ్వే ప్రేమించి-అమ్మను భార్యగా చేసుకున్నావ్.. నీ తల్లిదండ్రుల్ని అనవరం అయితే ఎదిరిస్తాననీ అన్నావు.. కానీ పెళ్లయిన వెంటనే తాతయ్యకు బామ్మకు భయపడి నాళ్లు చెప్పినట్టులా అమ్మను ఆడించావు. అమ్మకు తాళి కట్టావు కాబట్టి, ఉద్ధరించావు కాబట్టి ఆమె ఏ నిషయంలో నీకు ఎదురు చెప్పకూడదు. ఆమెకు ఆశలు వుండరాదు... ఆమె తన కన్నీరు తనే తుడుచుకోవాలి తప్ప-మరెవరి అండా ఆమెకు వుండకూడదు... ఇది జరగలేదా.. ఇది నిజంకాదా, నాన్నా.."

"అది కాదమ్మా.. మీ తాతయ్య అమ్మమ్మా నన్ను అవమానించారు..."

"ఇవన్నీ అబ్బదాలు నాన్నా... తాతయ్య కట్టం యివ్వలేదని నీకు తెలుసు. ఇటు అమ్మకావాలి.. మీ తండ్రి నీకు వుచ్చులు దిగించడంతో నాళ్లను కాదనలేక అమ్మ మీద తాతయ్య మీదా, పరోక్షంగా ఎరుచుకు వచ్చావు... చివ్వువదు యివన్నీ

మాకు అర్థం కాలేదు.. నువ్వు 'లా'కి భయపడి అమ్మను పెళ్లి చేసుకున్నావ్... 'లా'కి దొర క్కుండానే సంసారం చేశావు. నీ మూలంగా అమ్మని చాటుగా తాతయ్య బామ్మా ఎంతగా అవమానించారో నీకు తెలియదా?"

"అది కాదమ్మా?"

"ఏ భార్య భర్త తనని వెత్తికెక్కించాలని కోరుకోదు. ప్రేమిస్తే చాలు అని అనుకుంటుంది. నువ్వు అమ్మని భయ పెట్టావు. ముప్పై ఏళ్ళుగా ఆమె తన వుట్టింటి గడప తొక్కకుండా చేశావ్? నిజం కాదా?"

"లేదమ్మా... అది కావాలని చేయలేదు... తప్ప వాది... నిజమే..."

"ఇంటా బయటా భార్యని అవమానించి, లోకువ చేసే భర్తలుంటారని మొదటిసారి నిన్ను చూసిన తర్వాతే నాకు తెలిసింది - నాన్నా! నువ్వు పిరికివాడివి... పిరికివాడు ప్రేమించడు... క్రోధ పడ్డం మాత్రమే చేస్తాడు.. నీ తండ్రి అస్త్ర కోసం, ఆయన్ని సంతోష పెట్టడం కోసం అమ్మను... ఇంతచేటు అణగదొక్కడం "ఏం న్యాయం నాన్నా?"

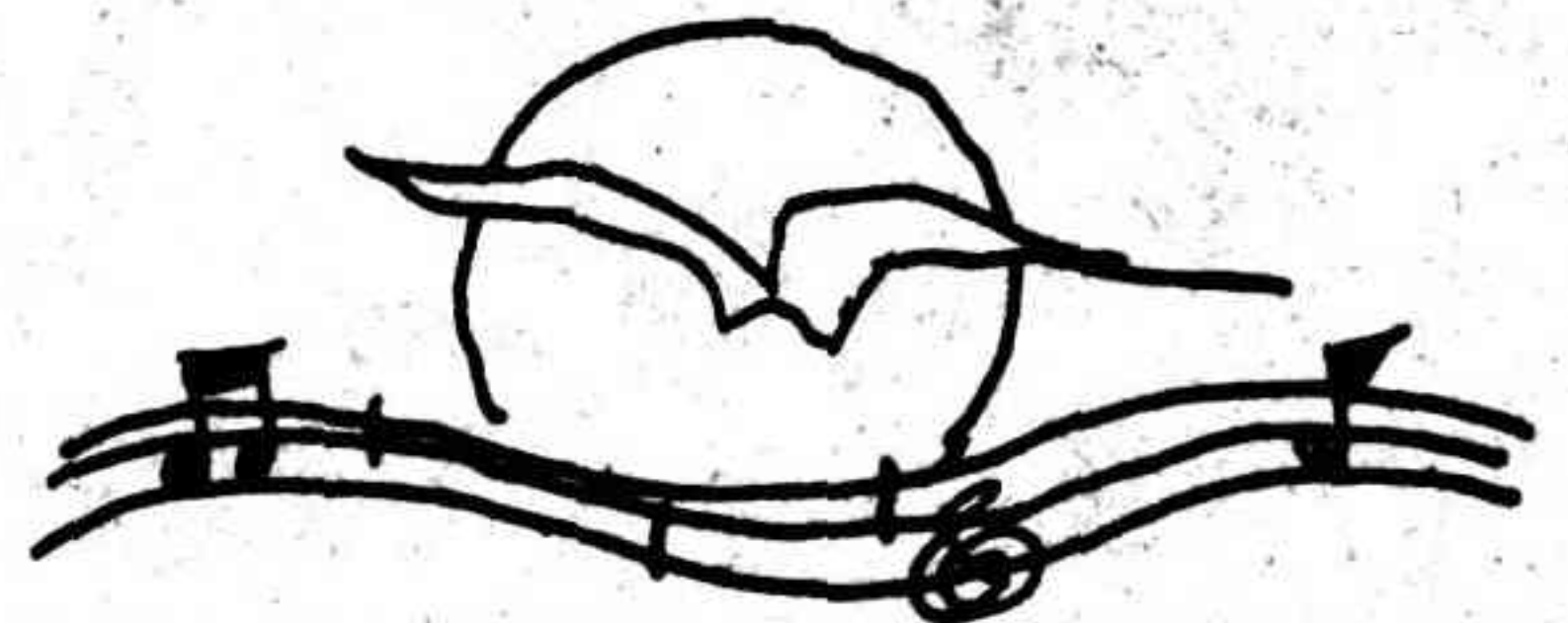
రాజారావు మాట్లాడలేదు.

"నువ్వు స్త్రీనే కాదు. స్త్రీ శక్తినే తక్కువ అంచనా వేశావు.. అందుకే చెబుతున్నాను... నేను ఈ పండక్కి కాదూ, ఏ నాడూ మనింటి గుమ్మం తొక్కను... మా తాతయ్య పడ్డ క్షోభ, మా అమ్మమ్మ పడ్డ నిందలూ వాటి పుష్పనా ఎలాం

టిలో నీకు తెలిసి రావాలి... ఏ ఆడదయినా మగవాడయినా తను ఎదుగుతూ తన వక్క వాళ్ల ఆత్మానందానికి దోహదపడాలి! మనిషికి ప్రేమించడానికి చాలా గట్టి వుండాలి నాన్నా! కావురం చేయడానికి మాత్రం వేర్లు వుంటే చాలు..."

రాజారావు తలవంచుకున్నాడు. రాధ తండ్రి వైపు చూసింది. ఆమెలో ఆవేశం తగ్గింది... ఆవేశం వుట్టింది... చుటుక్కున కన్నీళ్ళు ఉలికాయి కళ్లల్లో...

"క్షమించండి న్నానా... వేను మిమ్మల్ని ఇన్ని మాటలు అనవల్సి వచ్చింది.. కారణం మీ తప్ప మీరు తెలుసుకుంటారని... ఇప్పటికైనా అమ్మను ప్రేమించండి! అమ్మను నుఖపెట్టండి.. మనస్సాక్షిగా! వేను ఆఫీసుకు వెడుతున్నాను... సూర్యం దగ్గర ఈ విషయాలేవీ ఎత్తద్దు... ఎందుకంటే అతనికి మీ గురించి అంతా చెప్పాను. సూర్యం అర్థం చేసుకున్నాడు... అతను నన్ను ప్రేమిస్తాడు... తల్లిదండ్రుల్ని సేవిస్తాడు... అంతేగానీ ప్రేమనీ - నేల బారుస్తాయికి దిగజార్చడు... మీరు మారారని అమ్మ ఉత్తరం వ్రాసిన రోజునే - నేను మన గుమ్మం తొక్కుతాను... వుంటాను".

"నాకు ప్రభుత్వ ఉద్యోగం పచ్చింది!"
"ఇంటర్వ్యూలో ఏమడిగారే మిటి?"
"ఏమీ ఆడగలేదు. ఇంటర్వ్యూకి నిద్రలో వెళ్లాలంటే....."

రూ. 2,50,000 /-ల విలువగల బహుమతులు గెలుపొందండి

			ప్రత్యేక బహుమతి:	8	13	6
			హీరోహండా మోటార్ సైకిల్ (లేదా) ఛేతక్ స్కూటర్ (లేదా) కలర్ టి.వి.	7	9	11
				12	5	10

కన్సలేషన్ బహుమతులు:
మ్యూచువల్ బెనిఫిట్ పథకము ప్రకారం కెమేరా, టూ-ఇన్-వన్, బ్రాన్లిష్టర్, శాలీస్, లిస్ట్ వాచ్.
పై సూచించిన నమూనాలో వలె కాంపిటీషన్ పోస్ట్ కార్డ్ / ఎన్స్యెలప్ / ఇన్ లాండ్ పై ౨ ఖాళీ గడులను గీయండి. 7 నుంచి 15 వరకు గల అంకెలను ఉపయోగిస్తూ నిలువుగా, అడ్డముగా, ఏటవాలుగా ఎటుకూడినా మొత్తం 3౩ రావాలి.
ఒక అంకెను ఒక్కసారి మాత్రమే ఉపయోగించాలి. మీ ఎంట్రీలను 1౦ రోజులలోగా ఆర్గినల్ మెయిల్ ద్వారా పంపండి. ముందుగా చేరిన 1౦ ఎంట్రీలకు టైటాన్ వాచ్ గోల్డెన్ చైన్ బహూకరించబడును.

SANDEEP TRADERS (AJSVP)
POST BOX No: 14, NEW DELHI-110 008